

Genhold til Justitsministeriets Bekjendtgørelse, komme i Betragtning til Indkaldelse i Aarets Løb, Ret til indbyrdes at bytte Plads med Hensyn til den Følgeorden, der for den forestaaende Indkaldelse finder Sted mellem de paagældende Befarne efter deres Tøgter og Nummere i Søfartsbøgerne, hvilken Bytning nærmest kan sammenlignes med Nummerbytningen mellem det paa samme Sessjon udfrevne Mandskab, kan der formentlig Intet indvendes. Derimod maa Ministeriet, som allerede ovenfor ved § 32 antydet, formene at de samme Grunde, der have ført til at afflatte det udfrevne Mandskabs Ret til at frigjøre sig ved Stilling, maa medføre, at den enhver Befaren, der er indkaldt, men ei endnu udkommanderet, ved Børnepligtslovens § 30, 2det Stykke, hjemlede Ret til at bytte med en Anden af samme Grad og Tjenstidighed, bør bortfalde.

Den i Børnepligtslovens § 24 fastsatte Indkaldelsesmaade med Hensyn til det befarne Mandskab forudsætter, at Krigsbestyrelsen i Januar Maaned kan opgive, hvormange Befarne der behøves til Skibenes Bemanding i Aarets Løb og at det Mandskab, der er tilstede i Landet, naar Bekjendtgørelsen udstædes og høist 3 Uger derefter, i saa Henseende er tilstrækkelig. Det kan imidlertid senere i Aarets Løb i Tilfælde af Krigsberedskab eller af andre Grunde, som i Januar Maaned ikke have været forudsete, blive nødvendigt at indkalde et yderligere Antal Befarne. At der i ethvert saadant Tilfælde skulde udfordres særlig Lov for at bestemme, paa hvilken Maade det befarne Mandskab, der yderligere behøves, bliver at tilveiebringe, maatte Ministeriet ansee for lige saa uhenftsmæssigt som stridende mod Børnepligtslovgivningens Aand. Det vil neppe ansees hensigtsmæssigt, at Regeringen for at kunne udruste et enkelt eller faae Skibe udover det til Aarets almindelige Udrustning bestemte Antal af Skibe, hvilket vil kunne være nødvendigt, uden at derfor egentlig Krigsberedskab kan siges at være indtraadt, ved Udsædelsen af en særlig Lov om Tilveiebringelsen af det der til fornødne Mandskab skal tilkjendegive sin Gen-

siget at foretage overordentlige Rustninger og det kan ligesaalidt antages at have været Lovgiverens Hensigt ved Affattelsen af de herhenhørende Bestemmelser i Børnepligtsloven, hvis Diemed det er at staae vedkommende Værn det til Landets Forsvar fornødne Mandskab, at ville fastsætte, at intet andet befarent Mandskab end det, der i Januar Maaned kan forudsæes at skulle bruges og som i Februar er tilstede her i Landet, kan indkaldes til Tjeneste i Aarets Løb uden særlig Lov (jfr. Forhandlingerne paa Folkethinget, 11te Samling, S. 4030). Da alt befarent Mandskab er stillet som hjemforlovet, formener Ministeriet ogsaa, at Regeringen har den fornødne Bemyndigelse til, selvfolgelig indenfor de i saa Henseende givne Bevillinger, til enhver Tid af Aaret, at kunne indkalde de Tøgtklasser af det befarne Mandskab, som ere nødvendige for at kunne tilfredsstille Flaadens Behov. Da Regeringens Besøielse hertil imidlertid i formel Henseende har været draget i Tvivl og da den i saa Henseende fornødne Bestemmelse i ethvert Fald ikke bør savnes i Børnepligtsloven, har Ministeriet i nærværende Udkasts § 36 optaget en hertil sigtende Bestemmelse.

I Udkastets § 37 er Indholdet af Børnepligtslovens § 44 optaget. Naar Ministeriet har foreslaaet, at Krigsbestyrelsen undtagelsesvis skal kunne give de i Paragrafen omhandlede Børnepligtige Tilladelse til at gaae i udenrigsk Fart, er dette begrundet i, at det ofte kan være vanskeligt for Krigsbestyrelsen at modtage disse Børnepligtige til Tjeneste paa den Tid, de træffes.

Til §§ 38—45.

Disse Paragrafer handle om Varigheden af Tjenestetiden, derunder indbefattet Reglerne for de Børnepligtiges Overførelse til Forstærkningen og Udslettelse af Rullen.

Udkastets § 38 svarer nærmest til Børnepligtslovens § 21. Medens det til egentlig Krigstjeneste udfrevne og ved Hæren eller Søværnet uddannede Mandskab saavel som de Militærarbejdere, der ere blevne indkaldte og uddannede i Linietiden, ville henhøre til det Værns Linie, i hvilket de ere uddannede, og